

https://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/library/browse.html?text_id=137&page=3

V. 112-129

ΧΑΙ. ἐς κόρακας. **(ΠΥ.)** ἐν ὄσῳ δ' «ἀλλά σ' ὁ Ποσειδῶν—» λέγων

κατέμυσα, χάρακα λαμβάνει πάλιν τινά·

ταύτη μ' ἐκάθαιρε, «σοὶ δὲ κάμοι πρᾶγμα τί

115 ἐστίν;» λέγων, «τὴν δημοσίαν οὐκ οἶσθ' ὁδόν;»

ὀξύτατον ἀναβοῶν τι. **ΧΑΙ.** μαινόμενον λέγεις

τελέως γεωργόν. **(ΠΥ.)** τὸ δὲ πέρας· φεύγοντα γὰρ

δεδίωχ' ἴσως με στάδια πέντε καὶ δέκα,

περὶ τὸν λόφον πρῶτιστον, εἴθ' οὕτω κάτω

120 εἰς τὸ δασὺ τοῦτο, σφενδονῶν βώλοις, λίθοις,

ταῖς ἀχράσιν ὡς οὐκ εἶχεν οὐδὲν ἄλλ' ἔτι.

«**ΧΑΙ.**» ἀνήμερόν τι πρᾶγμα τελέως, ἀνόσιος

γέρον. «**ΠΥ.**» ἰκετεύω σ', ἄπιτε. **(ΣΩ.)** δειλίαν λέγεις.

(ΠΥ.) οὐκ ἴστε τὸ κακὸν οἶόν ἐστι. κατέδεται

125 ἡμᾶς. **ΧΑΙ.** τυχὸν ἴσως «ὄδ'» ὀδυνώμενός τι νῦν

τετύχηκε· διόπερ ἀναβαλέσθαι μοι δοκεῖ

αὐτῷ προσελθεῖν, Σώστρατ'· εἴ τοῦτ' ἴσθ' ὅτι

πρὸς πάντα πράγματ' ἐστὶ πρακτικώτερον

εὐκαιρία. **ΠΥ.** νοῦν ἔχετε. **(ΧΑΙ.)** ὑπέρπικρον δέ τι (...)